

Arrest

nr. 200 498 van 28 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Tijl Uilenspiegellaan 17
2050 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en hun advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Ten aanzien van Mo. Mi., verzoeker:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u, Mo. Mi., een sjjiitische Hazara die de Afghaanse nationaliteit bezit en op 7 saur 1358 (Gregoriaanse kalender (GK) 27 april 1979) werd geboren in Kabul. In 1361 of in 1362 (GK 1982-1983 of 1983-1984) verhuisde u met uw familie naar Mashad (Iran). U trouwde in Teheran op 15 asad 1388 (GK 6 augustus 2009) met D. R. (OV X; CGVS X) en u heeft samen een kind. U vertrok in 2007 naar de Verenigde Arabisch Emiraten, voor een job in de auto-industrie.

Uw echtgenote vervoegde u eind 2012 naar Dubai, Derah. U ontvluchtte Iran omwille van de algemeen slechte levensomstandigheden voor Afghanen. U ontvluchtte de Verenigde Arabische Emiraten omwille van de slechte levensomstandigheden voor sjiïeten. U kwam op 10 november 2015 aan in België en diende op 12 november 2015 een asielaanvraag in. Uw schoonbroers R. M. (OV X; CGVS X), K. H. (OV X; CGVS X), Q. M. (OV X; CGVS X) en uw schoonzussen F. R. (OV X; CGVS X) en H. R. (OV X; CGVS X) verblijven eveneens in België. A. K. H. (OV X; CGVS X), de echtgenoot van H., en M. M. (OV X; CGVS X), de echtgenote van Q., dienden hier eveneens een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw identiteit en asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: uw origineel paspoort, uitgegeven op 20 jaddi 1383 (GK 9 januari 2005) door het Kabul Police Department; uw origineel paspoort, uitgegeven op 6 dalwa 1393 (GK 26 januari 2015) door het Consulaat-generaal van de Islamitische Republiek van Afghanistan te Dubai; uw originele verblijfskaart van de Verenigde Arabische Emiraten, vervaldatum 23 februari 2017; uw originele werkkaart van de Verenigde Arabische Emiraten, vervaldatum 3 december 2012; een fotokopie van uw werkkaart van Iran, vervaldatum 1 tir 1393 (GK 22 juni 2014); een fotokopie van de amayeshkaart van uw vader, vervaldatum 31 khordad 1396 (GK 21 juni 2017); een fotokopie van de amayeshkaart van uw moeder, vervaldatum 31 khordad 1396 (GK 21 juni 2017); uw huwelijksboekje, uitgegeven op 25 befranbar 1389 (GK 15 januari 2011) door de Afghaanse ambassade in Teheran.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u niet aannemelijk gemaakt hebt dat u een gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens beide gehoren op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (GV CGVS, 3/2/2017, p. 2; GV CGVS 29/3/2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, moet worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er op te worden gewezen dat u inconsistente en zelfs tegenstijdige verklaringen aflegde over uw naam, uw geboorteplaats en uw opeenvolgende verblijfplaatsen. Zo verklaarde u bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) Mo. Mi. te heten en geboren te zijn in de stad Kabul (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 4, vragen 1, 2, 5). Dit werd bij DVZ evenwel gecorrigeerd naar Behsud (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 4, vraag 5). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal beweerde u niet Mou. Mi. (sic) te heten, maar Mo. Mou. G. H. en te zijn geboren in Khanabad, in Kabul. (Gehoorverslag (GV) CGVS, 3/2/2017, p. 3). Eveneens verklaarde u op DVZ initieel te zijn geboren op 1 januari 1983 (Afghaanse kalender 11 jaddi 1361) (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 4, vraag 4), wat u op DVZ liet wijzigen naar 7 saur 1362 (GK 27 april 1983). Op het CGVS verklaarde u dan weer eerst dat er 'misschien 4-5 jaar verschil op [zit]' (GV CGVS, 3/2/2017, p. 4).

Later gaf u aan dat u geboren bent op 7 saur 1358 (GK 27 april 1979) (GV CGVS, 3/2/2017, p. 5), terwijl het door u voorgelegde paspoort dat werd uitgegeven op 6 dalwa 1393 (GK 26 januari 2015) door het

Consulaatgeneraal van de Islamitische Republiek van Afghanistan de Dubai spreekt van de geboortedatum 11 djedi 1358 (GK 1 januari 1980).

Nadat u aanvankelijk bij DVZ beweerde dat u op twintigjarige leeftijd met uw ouders vanuit het dorp Issakhel, district Khanabad, provincie Kunduz naar Iran vertrok (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 4, vraag 10), gaf u op het CGVS aan dat uw ouders in 1361 of 1362 (GK 1982-1983 of 1983-1984) naar Iran zijn vertrokken (GV CGVS, 3/2/2017, p. 3) omwille van economische problemen (Vragenlijst CGVS door DVZ, 13/1/2016, p. 2). Uw beide ouders zouden volgens uw verklaringen op DVZ bovendien geboren zijn in Wardak, maar woonachtig zijn in Kunduz. U zou echter al drie jaar geen contact meer met hen hebben gehad (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 5, vraag 13). Op het CGVS verklaarde u echter dat u nog in contact staat met uw ouders, dat zij in Mashad verblijven en dat uw familiale roots in Behsud in de provincie Maidan Wardak liggen (GV CGVS, 3/2/2017, p. 6; GV CGVS, 29/3/2017, p. 9). Deze tegenstrijdige verklaringen over kernelementen van uw asielaanvraag, namelijk uw werkelijke identiteit en herkomst, doen in grote mate afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast verklaarde u op het CGVS dat u tien jaar naar school ging (GV CGVS, 3/2/2017, p. 8), terwijl u op DVZ heeft aangegeven niet naar school te zijn geweest en 'toch een beetje [kunt] lezen en schrijven' (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 4, vraag 11). Ook bleek op het CGVS dat u niet alleen Dari en wat Engels spreekt, hetgeen u bij DVZ verklaarde (Verklaring betreffende procedure, DVZ, 13/1/2017, p. 1, vraag 2), maar ook het Arabisch en zelfs het Urdu machtig bent (GV CGVS, 3/2/2017, p. 9). U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw opleidingsniveau en profiel, wat eveneens afbreuk doet aan uw algemene geloofwaardigheid. Er rijzen ook twijfels inzake uw verklaringen over uw activiteiten in de stad Dubai (Verenigde Arabische Emiraten). Hoewel u op het CGVS stelt dat u tien jaar naar school ging (GV CGVS, 3/2/2017, p. 8) en in Dubai als arbeider werkzaam was in de autoindustrie, onder meer in het bekleden van auto-interieurs, het tinten van autoruiten en accessoires (GV CGVS, 3/2/2017, p. 8), stelt het CGVS zich hier vragen bij. Zo komt u tijdens het eerste gehoor tussen zonder vertaling en wijst u op de nota's van de tolk (GV CGVS, 3/2/2017, p. 7) en schrijft u in het tweede gehoor vlot uw eigen adres in Dubai in het Latijns schrift (GV CGVS, 29/3/2017, p. 13). Daarnaast wekken uw paspoortfoto's, de diverse verkregen visa voor Iran alsmede het verblijf van uw echtgenote en dochter in de Verenigde Arabische Emiraten eveneens het vermoeden dat u in de Verenigde Arabische Emiraten een hogere positie bekleedde dan dat u op het CGVS laat uitschijnen. Opmerkelijk is tot slot ook dat u beiden verklaart zich in Dubai primair te verplaatsen met de taxi en slechts soms de metro nam (GV CGVS, 29/3/2017, p. 13; GV CGVS R. D., 29/3/2017, p. 7), hetgeen een fikse aanslag is op het inkomen van een eenvoudige arbeider in Dubai. Dergelijke vaststellingen versterken enkel het vermoeden van het Commissariaat-generaal dat u zich tijdens uw gehoor bewust een ander profiel trachtte aan te meten.

Ook stelt u op DVZ dat u bent getrouwd met D. R. in sunbula 1392 (augustus-september 2013) te Mashad (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 6, vraag 15a). Op het CGVS verklaart u echter in het eerste gehoor dat u in asad 1385 (juli-augustus 2006) te Teheran met haar in het huwelijk trad (GV CGVS, 3/2/2017, p. 11), in het tweede gehoor was uw trouwdag op 15 asad 1388 (GK 6 augustus 2009) (GV CGVS, 29/3/2017, p. 11). Ook getuigde u op DVZ dat uw schoonmoeder zou zijn gestorven in 1388 (GK 2009-2010) en dat uw schoonvader woonachtig zou zijn in Teheran (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 6, vraag 15a). Op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat uw beide schoonouders reeds zijn overleden en dat uw schoonmoeder kort na uw huwelijk stierf (GV CGVS, 29/3/2017, p. 11). Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u ook over uw familiale situatie tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo wordt uw algemene geloofwaardigheid nog verder aangetast.

Ook het aan uw relatie verbonden vluchtrelaas zoals door u verteld op DVZ wijzigde u op het Commissariaat-generaal: waar u aanvankelijk vertelde dat de relatie met uw huidige echtgenote door haar familie niet werd geaccepteerd (Vragenlijst CGVS door DVZ, 13/1/2016, pp. 1-2), verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat dit element geen aanleiding vormde voor uw vertrek naar Europa (GV CGVS, 3/2/2017, p. 4). Voorts maakte u op DVZ geen gewag van een verblijf in de stad Dubai, Verenigde Arabische Emiraten, van 2007 tot 2015 (GV CGVS, 3/2/2017, p. 3). Ook gaf u enkel aan te hebben gewerkt in Iran als timmerman in loondienst, terwijl u in Iran ook af en toe in de bouw werkte en op markten diverse goederen aan de man bracht. In Dubai werkte u vervolgens in de auto-industrie (GV CGVS, 3/2/2017, p. 8).

Bovendien verklaarde u op DVZ dat uw dochter Sa./So. werd geboren in 2013 in Mashad (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 7, vraag 16), maar op het CGVS bleek dat zij ter wereld kwam op 12 maart 2014 in Dubai (GV CGVS, 3/2/2017, p. 3). Daarnaast vermeldde u op DVZ dat u enkel twee zussen heeft, Mar. Mi. en Mos. Mi.. Beiden zouden in Issakhel, provincie Kunduz zijn geboren en woonachtig zijn (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 7, vraag 17). Op het Commissariaat-generaal bleek echter dat uw zussen bij uw vader wonen en dat u ook twee broers heeft: Mo. R. en Mu. (GV CGVS, 3/2/2017, pp. 3; 9).

Tijdens het tweede gehoor geeft u verder aan dat uw oudere broer Mo. R. woonachtig is in Mashad, Iran, en dat uw jongere broer Mu. sinds 2012 in Australië verblijft. U heeft op DVZ bovendien verzaakt te

vermelden dat uw schoonbroer A. Q. (Q. M., OV 8.161.234; CGVS 15/32742) en zijn echtgenote M. (M. M., OV 8.161.237; CGVS 15/32745), uw schoonbroer A. K. (K. H., OV 8.161.246; CGVS 15/32748), uw schoonbroer A. R. (R. M., OV 8.161.230; CGVS 15/32739), uw schoonzus H. (H. R., OV 8.161.203; CGVS 15/32720) en haar echtgenoot A. K. (A. K. H., OV 8.161.218; CGVS 15/32729) en uw schoonzus F. (F. R., OV 8.161.248; CGVS 15/32974) in België verblijven (GV CGVS, 3/2/2017, p. 6). Dat u deze familieleden hebt verzwegen, doet uw algemene geloofwaardigheid eens te meer teniet.

Uw tegenstrijdige en incoherente verklaringen over uw identiteit, profiel, familiale situatie en verblijfplaatsen voor uw komst naar België getuigen geenszins van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij duidelijkheid schept over alle aspecten van zijn asielaanvraag en dus ook over bovenstaande elementen. Uw uitleg terzake, namelijk dat u onder invloed van de onderweg gegeven adviezen op DVZ een verhaal heeft verzonnen (GV CGVS, 3/2/2017, p. 4), is onvoldoende ter verantwoording, temeer daar u meermaals gewezen werd op het belang van waarachtige verklaringen (cf. supra). Bovenstaande vaststellingen brengen aldus uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang.

Voorts moet worden opgemerkt dat u nauwelijks weet waarom uw familie indertijd uit Afghanistan is vertrokken. Initieel verklaarde u op DVZ dat uw vader omwille van economische problemen naar Iran zou zijn vertrokken (Vragenlijst CGVS door DVZ, 13/1/2016, p. 2). U beweert op het CGVS dan weer dat uw vader zei dat uw familie was gevlucht omdat de Russen waren gekomen en er oorlog was (GV CGVS, 3/2/2017, p. 6; GV CGVS, 29/3/2017, p. 6). Op de vraag of u dan direct vertrokken bent nadat de Russen kwamen, moet u echter het antwoord schuldig blijven (GV CGVS, 29/3/2017, p. 6). Dit is opmerkelijk. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat u – zich al dan niet achteraf informierend – op zijn minst beter op de hoogte zou zijn van de precieze omstandigheden die ertoe hebben geleid dat u niet in uw voorgehouden land van nationaliteit, Afghanistan, heeft kunnen opgroeien.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uw kennis over Afghanistan te beperkt is om uw nationaliteit aannemelijk te maken. Zo stelde u tijdens het eerst gehoor op het CGVS dat u volgens uw vader een jaar na de komst van een andere regering zou zijn geboren, maar op de vraag wat de voorafgaande geschiedenis is van dit nieuwe regime moet u het antwoord schuldig blijven (GV CGVS, 3/2/2017, p. 6). Ook op het tweede gehoor verklaart u niet op de hoogte te zijn van de Afghaanse situatie van voor de Saur-revolutie van 1357 (GK april 1978) (GV CGVS, 29/3/2017, p. 6). Later in het gehoor weet u enkel Khalq en Parcham te noemen, verklaart u dat zij werden gesteund door de Russen en dat Afghanistan daarvoor een koning heeft gehad. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd naar bekende leden van de Khalq-beweging, noemt u weliswaar de naam van Hafizullah Amin, maar wanneer u wordt gevraagd wat u nog meer over hem kan vertellen, verklaart u dat dit 'niet veel' is (GV CGVS, 29/3/2017, p. 22). Wanneer u vervolgens wordt uitgenodigd om te vertellen wat u dan wel weet over hem, verklaart u eenvoudigweg 'dat heb ik al verteld' (GV CGVS, 29/3/2017, p. 22). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of u nog andere bekende leden van de Khalq-beweging kent, moet u het antwoord schuldig blijven (GV CGVS, 29/3/2017, p. 22). Ook over de zaken die uw ouders u over Afghanistan vertelden blijft u, ondanks dat dit u meermaals is gevraagd, vaag en summier. Zo stelt u dat er alleen maar oorlog was, dat er Russen aanwezig waren en dat het er onveilig was (GV CGVS, 29/3/2017, p. 21). Gevraagd naar andere details, verklaart u 'misschien hebben ze wel dingen verteld, maar ik kan het me niet herinneren' (GV CGVS, 29/3/2017, p. 21). Voorts vertelt u over Afghanistan dat 'mijn moeder vertelde dat ze boodschappen ging doen' (GV CGVS, 29/3/2017, p. 21). Ook wanneer de vraag op een andere manier wordt gesteld, namelijk wat uw ouders belangrijk vonden om u en uw siblings mee te geven van Afghanistan, verklaart u dat zij waarde hechtten aan taal, kledij en het belang van scholing (GV CGVS, 29/3/2017, p. 21). Indien u werkelijke van Afghaanse origine zou zijn, kan hoe dan ook verwacht worden dat u toch iets meer zou weten over dit land. Bovenstaande elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw bewering de Afghaanse nationaliteit te hebben.

Niet alleen uw algemene kennis van uw voorgewende land van herkomst is ondermaats, ook uw kennis over bekende Afghanen laat op diverse vlakken te wensen over. Zo verklaart u dat Hamid Karzai de voorganger is van Ashraf Ghani, dat hij tweemaal president is geweest, afkomstig is uit Kandahar en Pashtoun is van origine. Echter, desgevraagd weet u niet van welke Pashtounse stam Karzai precies afkomstig is, noch of er andere familieleden van Karzai zijn die actief of bekend zijn in Afghanistan: 'dat weet ik niet, misschien wel, dat weet ik niet. Ik woon niet in Afghanistan, ik heb er niet gewoond, dus ik weet er niet veel over'. (GV CGVS, 29/3/2017, p. 22). Hamid Karzai is nochtans lid van een politiek actieve familie. Zo speelde zijn grootvader, Khair Mohammad Khan, een rol in de onafhankelijkheidsoorlog van 1919 en was hij vicevoorzitter van de Afghaanse senaat, bekleedde vader A. Ahad Karzai eveneens deze rol in de jaren zestig, was oom Habibullah Karzai in diezelfde periode vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties en zijn diverse – al dan niet omstreden – (half)broers alsmede neven actief in onder meer de politiek en de zakenwereld. Daarnaast is de familie Karzai prominent en invloedrijk lid van de Popalzai-stam. Ook over de familie van de bekende warlord Ahmad

Shah Massoud weet u weinig te vertellen. Zo verklaart u dat hij een broer heeft die recentelijk actief is in de politiek en diende als minister of ambassadeur (GV CGVS, 29/3/2017, p. 24). Ahmad Shah Massoud heeft echter twee broers, Ahmad Zia en Ahmad Wali. Ahmad Zia werkte vijf jaar lang als vicepresident onder Hamid Karzai en laatstgenoemde was in diezelfde periode werkzaam als ambassadeur in het Verenigd Koninkrijk. Daarnaast is ook de zoon van Ahmad Zia, Zubair Massoud, actief als adviseur voor de Afghaanse nationale veiligheidsraad en is hij bovendien de kleinzoon van voormalig president Burhaniddin Rabbani. Ook over de voormalige leider van de taliban, Mullah Mohammad Omar kan u weinig vertellen. Zo bent u desgevraagd niet op de hoogte van de etnische achtergrond van het beruchte talibanhoofd, daar u de vraag terugkaatst door te vragen of hij 'Pashtoun ofzo?' is (GV CGVS, 29/3/2017, p. 23). Daarbij is de huidige leider van de taliban volgens u Mullah Dahdullah. Over hem geeft u evenwel direct aan niks meer te kunnen vertellen (GV CGVS, 29/3/2017, p. 23). Echter is Mullah Dahdullah omstreeks 2013 om het leven gekomen en is de huidige talibanaanvoerder Hibatullah Akhundzada, die de in mei 2016 gestorven Akhtar Mansour opvolgde. Daarnaast blijkt ook uw kennis over de notoire Gulbuddin Hekmatyar ondermaats. U vertelde weliswaar correct dat Hekmatyar de leider is van Hezb-e Islami en afkomstig is van Kunduz, maar tegelijkertijd verklaarde u dat hij pro-taliban is (GV CGVS, 29/3/2017, p. 23). Het tegendeel is echter waar en Hekmatyar ontvluchtte bovendien Afghanistan na de komst van de taliban. Gevraagd naar wat Hekmatyar zoal heeft gedaan en/of misdaan in de Afghaanse geschiedenis, blijft u vaag. U kan enkel vertellen dat hij deelnam aan veel gevechten, dat hij was betrokken bij de Afghaanse burgeroorlog en bovendien tegen de Russen vocht (GV CGVS, 29/3/2017, p. 23). Over zijn bekendste wandaden die hem de bijnaam 'de slager van Kaboel' opleverden, rept u geen woord. Tot slot geeft u aan dat Karim Khalili de huidige leider is van Hezb-e Wahdat en dat hij A. Ami Mazrai verving na diens dood. Volgens u was Khalili ook vicepresident onder Karzai (GV CGVS, 29/3/2017, p. 24). Wanneer u echter wordt gevraagd om meer te vertellen over de achtergrond van Khalili, geeft u direct aan hiervan geen idee te hebben (GV CGVS, 29/3/2017, p. 24). Khalili is echter niet alleen van Hazara-origine, net als u, maar hij is ook afkomstig uit het district Behsud, gelegen in de provincie Maidan Wardak, waar u op het CGVS verklaarde oorspronkelijk (via uw vader) vandaan te komen (GV CGVS, 3/2/2017, p. 6; GV CGVS, 29/3/2017, p. 9). Dergelijk gebrek aan kennis toont niet alleen een gebrek aan interesse in uw voorgestelde thuisland aan, maar brengt bovendien de geloofwaardigheid van uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit op zeer ernstige mate in het gedrang, zeker in het licht van uw verklaringen dat u zich via vrienden op school en televisie zou hebben geïnformeerd over de situatie in Afghanistan (GV CGVS, 29/3/2017, p. 25).

Daarnaast zijn uw verklaringen over uw verblijfsstatus in Iran als Afghaans vluchteling niet consistent en stroken ze niet met de op het CGVS beschikbare informatie. Zo verklaarde u te beschikken over een verblijfskaart vanaf registratieronde vijf of zes en maakte u twee tot drie registratierondes mee. U verklaart dat u daarvoor een andere kaart had, 'een speciale kaart voor Afghaanse vluchtelingen'. (GV CGVS, 29/3/2017, p. 14). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt echter dat amayeshkaarthouders zich bij elke registratieronde opnieuw moeten laten registreren om hun status te behouden. Dat u pas in het amayesh-systeem zou zijn ingestapt in de vijfde of zesde registratieronde is dan ook niet mogelijk. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, verklaart u vervolgens dat u de kaart in de eerste amayeshronde een andere naam had, en dat de naam Amayesh pas in ronde vijf of zes werd gebruikt (GV CGVS, 29/3/2017, p. 14). Ook deze verklaring komt niet overeen met de op het CGVS beschikbare informatie. Over het verlengen van uw amayeshkaart tijdens uw verblijf in de Verenigde Arabische Emiraten legde u bovendien vage en weinig aannemelijke verklaringen af. U verklaarde dat u uw amayeshkaart vernieuwde door met een Iraans visum terug te keren naar Iran, teneinde uw amayeshkaart te vernieuwen (GV CGVS, 3/2/2017, p. 16). Het is echter weinig aannemelijk dat de Iraanse autoriteiten hier geen gewag van hebben gemaakt. Gevraagd ten slotte naar uw persoonlijke ervaringen als Afghaanse vluchteling in Iran, bent u weinig concreet en draait u telkenmale rond de pot. U blijft over uw persoonlijke ervaringen zeer algemeen, vaag en weinig doorleefd, terwijl u tegelijkertijd aangeeft veel problemen te hebben gekend en dat er 'elke dag [...] iets was' (GV CGVS, 29/3/2017, p. 17). Welke problemen u dan precies heeft meegemaakt, wordt echter na vier keer vragen niet duidelijk en blijft u verwijzen naar de algemene situatie van Afghanen in Iran (GV CGVS, 29/3/2017, p. 17).

Tot slot dient er nog te worden opgemerkt dat er ten aanzien van de eerste drie asielaanvragen van uw schoonbroer K. H. en uw schoonzussen F. R. en H. R. een weigeringsbeslissing werd genomen omdat er geen geloof werd gehecht aan hun voorgehouden Afghaanse origine en nationaliteit. Ten aanzien van uw schoonbroer R. M., uw schoonbroer Q. M. en zijn partner M. M. werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen omwille van dezelfde redenen.

Concluderend moet er worden gesteld dat u geen zicht geeft op kernelementen van uw asielaanvraag, namelijk uw identiteit, nationaliteit en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. U legde bovendien bedrieglijke verklaringen af over uw profiel (Afghaanse vluchteling in Iran, werkend als lage arbeider in

de auto-industrie van de Verenigde Arabische Emiraten) en over uw familiale situatie, en dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit en waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw nationaliteit, uw herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Een asielaanvraag moet immers beoordeeld worden ten opzichte van het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit bezit. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, wat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan bescherming.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Integendeel, ook over uw documenten legt u tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen af. Over het door u voorgelegde paspoort dat op 20 jeddi 1383 (GK 9 januari 2005) werd uitgegeven door het Kabul Police Department verklaart u tijdens het eerste gehoor dat u dit paspoort niet zelf heeft geregeld noch opgehaald in Afghanistan (GV CGVS, 3/2/2017, pp. 16-17). Tijdens het tweede gehoor verklaart u evenwel dat u dit paspoort in 2007 persoonlijk in Afghanistan heeft geregeld via een commissiewerker in Kabul (GV CGVS, 29/3/2017, pp. 15-16). De uitgiftedatum in het paspoort spreekt echter van het jaar 2005 en in 2006 blijkt u via Kabul Airport Afghanistan te hebben verlaten (zie blz. 13). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat u niet weet hoe dit komt en wijt u het verschil in jaartallen aan het verschil met de westerse kalender (GV CGVS, 29/3/2017, p. 21), wat geen valabele verklaring is om de tegenstrijdigheid uit te klaren. Nog verklaart u tijdens het eerste gehoor dat u met een toeristenvisum – geregeld door een vriend – in 2007 de Verenigde Arabische Emiraten binnenkwam. Echter staat op het visum voor de Verenigde Arabische Emiraten, met een geldigheidsduur van 23 januari 2007 tot 23 januari 2010, dat dit een residentievisum betreft (zie blz. 27). Voorts komen uw verklaringen inzake de documenten die u moest voorleggen teneinde uw paspoort te ontvangen niet overeen met uw eerdere verklaringen. Zo stelt u op het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal dat u geen taskara had om voor te leggen in het kader van het bekomen van uw paspoort (GV CGVS, 29/3/2017, p. 6). Echter verklaart u op DVZ dat u uw taskara had achtergelaten in Iran (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 8, vraag 24), hetgeen niet strookt met uw latere verklaringen. Het paspoort dat werd uitgegeven op 6 dalwa 1393 (GK 26 januari 2015) door het Consulaat-generaal van de Islamitische Republiek van Afghanistan de Dubai heeft u volgens uw verklaringen op het CGVS verkregen omdat uw oude paspoort volledig vol was (GV CGVS, 3/2/2017, pp. 5, 14; GV CGVS, 29/3/2017, p. 21). Dit klopt echter niet, daar er nog diverse bladzijden in uw oude paspoort leeg zijn. Dit roept bij het Commissariaat-generaal vragen op, temeer u in eerste instantie bij DVZ uw verblijf in de Verenigde Arabische Emiraten verzweeeg.

Voorts verklaart u op het Commissariaat-generaal dat u werd geboren op 7 saur 1362 (GK 27 april 1983) (GV CGVS, 3/2/2017, p. 5). Echter vermeldt het betreffende paspoort als geboortedatum 11 djedi 1358 (GK 1 januari 1980). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat de schuld ligt bij de dienst paspoorten en dat u niet weet waarom zij deze geboortedatum hebben neergeschreven (GV CGVS, 29/3/2017, p. 6), wat geen valabele uitleg is voor deze tegenstrijdigheid. Wanneer u voor de volledigheid wordt gevraagd waarom er in uw oude paspoort enkel sprake is van het geboortejaar 1980 en '25 jaar in 1383', verklaart u dat er geen systeem is in Afghanistan (GV CGVS, 29/3/2017, p. 6). Wanneer u daaropvolgend wordt gevraagd waarom uw huwelijksakte spreekt van het geboortejaar 1979, wijt u dat aan de slordige manier van werken op de kantoren in Afghanistan, inclusief het consulaat (GV CGVS, 29/3/2017, pp. 6-7). Bovenstaande continue verandering van geboortedata in documenten en verklaringen brengen niet alleen uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang, maar doen tegelijk afbreuk aan de bewijswaarde van uw stukken.

Inzake uw huwelijksboekje, uitgegeven op 25 befranbar 1389 (GK 15 januari 2011) door de Afghaanse ambassade in Teheran, is het opmerkelijk dat u initieel verklaart dat u, vier jaar na datum, met twee keer twee getuigen naar de ambassade trok. U verklaart dat uw echtgenote twee van haar broers mee had genomen als getuige en dat uw getuigen twee Afghanen met verblijfskaart waren (GV CGVS, 29/3/2017, pp. 11-12). Wie uw getuigen dan precies waren, weet u echter niet; 'ik herinner het me niet meer. Als je hulp nodig hebt op dat ogenblik, dan vraag je iemand' (GV CGVS, 29/3/2017, p. 12). Buiten de opmerkelijke en weinig geloofwaardige verklaring dat u geen idee heeft wie op dat moment uw getuigen precies waren, blijkt bovendien uit de verklaringen van uw echtgenote dat enkel twee van uw schoonbroers aanwezig waren bij de registratie van het huwelijk op de ambassade (GV CGVS RAHIMI Dunya, 29/3/2017, pp. 8-9).

Dat u later in het tweede gehoor aangeeft uw verklaringen inzake het aantal getuigen te willen wijzigen van vier naar twee (GV CGVS, 29/3/2017, p. 25) hypothekeert uw algemene geloofwaardigheid opnieuw, temeer u diverse vragen kreeg over de identiteit van de twee voor u onbekende Afghanen (GV CGVS, 29/3/2017, p. 12).

De verblijfs- en werkkaarten van de Verenigde Arabische Emiraten zijn opgesteld op basis van de bovenstaande stukken. Bijgevolg kunnen ook deze documenten de geloofwaardigheidsproblemen bij uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit, herkomst, verblijfplaatsen en familiale situatie niet zomaar herstellen, temeer omdat u aanvankelijk uw verblijf in de Verenigde Arabische Emiraten verzwegen had voor de Belgische asielinstanties. Betreffende de kopieën van uw Iraanse werkkaart en de amayeshkaarten van uw ouders moet worden opgemerkt dat zij op geen enkele manier staven dat u Afghaan en/of Afghaans vluchteling in Iran bent. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt ten slotte dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

Volledigheidshalve moet worden vermeld dat uw echtgenote D. R. (OV8.161.274; CGVS 15/32913) een weigeringsbeslissing kreeg omdat er geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde Afghaanse nationaliteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van D. R., verzoekster:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u, D. R., een sjjiitische gemengde Hazara/Qizilbash die de Afghaanse nationaliteit bezit en op 8 hamal 1365 (Gregoriaanse kalender (GK) 28 maart 1986) werd geboren in Teheran. U trouwde er op 15 asad 1388 (GK 6 augustus 2009) met Mo. Mi.(OV 8.161.272; CGVS 15/32912) en u heeft samen een kind. U vervoegde eind 2012 uw echtgenoot in Dubai, Derah, waar hij sinds 2007 werkte in de auto-industrie. U ontvluchtte Iran omwille van de algemeen slechte levensomstandigheden voor Afghanen. U ontvluchtte de Verenigde Arabische Emiraten omwille van de dreigende slechte levensomstandigheden voorsjieten. U kwam op 10 november 2015 aan in België en diende op 12 november 2015 een asielaanvraag in. Uw broers R. M. (OV 8.161.230; CGVS 15/32739), K. H. (OV 8.161.246; CGVS 15/32748), Q. M. (OV 8.161.234; CGVS 15/32742) en uw zussen F. R. (OV 8.161.248; CGVS 15/32974) en H. R. (OV 8.161.203; CGVS 15/32720) verblijven eveneens in België. A. K. H. (OV 8.161.218; CGVS 15/32729), de echtgenoot van H., en M. M.(OV 8.161.237; CGVS 15/32745), de echtgenote van Q., dienden hier eveneens een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw identiteit en asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: uw origineel paspoort, uitgegeven op 22 hoet 1390 (GK 12 maart 2012) door de ambassade van Afghanistan in Teheran; uw originele verblijfskaart van de Verenigde Arabische Emiraten, vervaldatum 18 april 2017; het origineel paspoort van uw dochter So., uitgegeven op 17 hamal 1393 (GK 6 april 2014) door het Consulaat-generaal van de Islamitische Republiek van Afghanistan te Dubai; de originele identiteitskaart van uw dochter So. van de Verenigde Arabische Emiraten, vervaldatum 18 april 2017; zes documenten met betrekking tot de geboorte van uw dochter So.; uw originele Iraanse verblijfskaart; een fotokopie van een drietal Afghaanse en Iraanse overheidsdocumenten met betrekking tot het verlies van uw Iraanse verblijfsstatus; uw origineel Iraans schoolcertificaat; en diverse Iraanse ziekenhuisattesten.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u niet aannemelijk gemaakt hebt dat u een gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens beide gehoren op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw

schouders rust (GV CGVS, 3/2/2017, p. 2; GV CGVS 29/3/2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U heeft immers niet aannemelijk gemaakt een Afghaans staatsburger van Hazara origine te zijn. Vooreerst dient er op te worden gewezen dat u inconsistente en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw naam, uw geboorteplaats en uw opeenvolgende verblijfplaatsen. Zo verklaarde u bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) D. R. te heten en geboren te zijn in de stad Kunduz, provincie Kunduz (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 4, vragen 1, 2, 5). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal beweerde u Fr./Fe. R. te heten en geboren te zijn in de stad Teheran. (Gehoorverslag (GV) CGVS, 3/2/2017, p. 3). Eveneens verklaarde u op DVZ te zijn geboren op 1 januari 1993 (Afghaanse kalender 11 jaddi 1371) (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 4, vraag 4), maar op het CGVS verklaarde u dat u bent geboren op 8 hamal 1365 (GK 28 maart 1986) (GV CGVS, 3/2/2017, p. 3). Nadat u aanvankelijk bij DVZ beweerde dat u op acht- of negenjarige leeftijd met uw ouders naar Iran vertrok (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 4, vraag 10), gaf u op het CGVS aan dat uw ouders in 1360 of 1361 (GK 1981-1982 of 1982-1983) naar Iran zijn vertrokken (GV CGVS, 3/2/2017, p. 7). Ook over uw religieuze overtuiging en etnische origine was u niet eenduidig. Zo gaf u op DVZ aan een soennitische vrouw van Tadzjiekse origine te zijn (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 4, vragen 5d, 9), maar verklaarde u op het CGVS plotsklaps dat u het sjiiitische geloof aanhangt (GV CGVS, 3/2/2017, p. 8) en van gemengde Hazara en Qizilbash afkomst bent (GV CGVS, 3/2/2017, p. 3). Uw beide ouders zouden volgens uw verklaringen op DVZ bovendien afkomstig zijn van Kunduz (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 5, vraag 13), maar u legde op het CGVS uit dat uw moeder, een Qizilbash van etnie, afkomstig is van Kabul en uw – Hazara – vader oorspronkelijk van Maidan Wardak afkomstig is (GV CGVS, 3/2/2017, p. 3). Daarnaast zou u niet vijf jaar naar school zijn geweest in een Afghaanse school in Iran (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 4, vraag 11), maar studeerde u tien jaar in Iran (GV CGVS, 3/2/2017, p. 3) aan een Iraanse school (GV CGVS, 3/2/2017, p. 15). Ook stelt u op DVZ dat u bent getrouwd met Mo. Mi. in sunbula 1392 (augustus-september 2013) te Mashad (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 6, vraag 15a). Op het CGVS verklaart u echter dat u op 15 asad 1388 (GK 6 augustus 2009) met hem in het huwelijksbootje stapte (GV CGVS, 3/2/2017, p. 5). Ook het aan uw relatie verbonden vluchtrelaas zoals door u verteld op DVZ wijzigde u op het Commissariaat-generaal: waar u aanvankelijk vertelde dat de relatie met uw huidige echtgenoot door uw familie niet werd geaccepteerd (Vragenlijst CGVS door DVZ, 13/1/2016, pp. 1-2), verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat dit geen aanleiding vormde voor uw vertrek naar Europa (GV CGVS, 3/2/2017, p. 4). Voorts maakte u op DVZ geen gewag van een verblijf in de stad Dubai, Verenigde Arabische Emiraten, van eind 2012 tot 2015 (GV CGVS, 3/2/2017, p. 5). Bovendien verklaarde u op DVZ dat uw dochter Sa./So. op 11 maart 2014 werd geboren in Mashad (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 7, vraag 16), maar op het CGVS bleek dat zij ter wereld kwam op 12 maart 2014 in Dubai (GV CGVS, 3/2/2017, p. 9). Ook getuigde u op DVZ dat uw moeder zou zijn gestorven in 1388 (GK 2009-2010) en dat uw vader woonachtig zou zijn in Teheran (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 5, vraag 13). Op het Commissariaat-generaal verklaart u echter niet alleen dat uw moeder overleed in 1388 (GK 2009-2010), maar dat uw vader reeds in 1382 (GK 2003-2004) het leven zou hebben gelaten (GV CGVS, 3/2/2017, p. 6). Daarnaast vermeldde u op DVZ dat u drie broers heeft, Q. R., A. R. en K; R., waarvan eerstgenoemde in Kunduz zou verblijven en de twee laatstgenoemden bij uw vader in Teheran (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 7, vraag 17). Op het Commissariaat-generaal bleek echter dat u vijf broers en drie zussen heeft: A. Q., A. A., A. K., A. R. en A. H.; K., H. en F. (GV CGVS, 3/2/2017, p. 3). U vermeldde op DVZ echter niet dat uw broer A. Q. (Q. M., OV 8.161.234; CGVS 15/32742) en zijn echtgenote M. (M. M., OV 8.161.237; CGVS 15/32745), uw broer A. Karim (K. H., OV 8.161.246; CGVS 15/32748), uw broer A. R. (R. M., OV 8.161.230; CGVS 15/32739), uw zus H. (H. R., OV 8.161.203; CGVS 15/32720) en haar echtgenoot Ali Khan (A. K. H., OV 8.161.218; CGVS 15/32729) en uw zus Fatima (F. R., OV 8.161.248; CGVS 15/32974) in België verblijven (GV CGVS, 3/2/2017, p. 6). U hebt hun bestaan bewust verzwegen. Een dergelijke handelwijze getuigt geenszins van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Van een asielzoeker mag immers ten allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel) instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, geboorteplaats, opeenvolgende verblijfplaatsen en familiale situatie. Uw uitleg terzake, namelijk dat u onderweg werd geadviseerd om bepaalde zaken te verzwijgen en te vertellen dat u een bepaalde periode in Afghanistan heeft verbleven (GV CGVS, 3/2/2017, p. 4), is onvoldoende ter verantwoording. Bovenstaande vaststellingen brengen aldus uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang.

Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u geen zicht biedt op kernelementen van uw asielaanvraag, namelijk uw identiteit, nationaliteit, familiale situatie en uw verblijfplaatsen voor uw komst naar Europa.

Voorts moet worden opgemerkt dat u nauwelijks weet waarom uw familie indertijd uit Afghanistan is vertrokken. U beweert op het CGVS dat uw familie destijds vertrokken is omwille van de

veiligheidssituatie en de oorlog (GV CGVS, 3/2/2017, p. 8). Hiertoe verder bevraagd, geeft u weliswaar aan dat volgens uw vader het vertrek was omwille van de Russische aanwezigheid, maar op de vragen waarom de Russen naar Afghanistan waren gekomen en hoe de situatie in Afghanistan was voor de komst van de Russen moet u tijdens het tweede gehoor het antwoord schuldig blijven (GV CGVS, 29/3/2017, p. 6). Dit is opmerkelijk. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat u op zijn minst beter op de hoogte zou zijn van de problematiek die ertoe hebben geleid dat u nooit de kans heeft gehad om in uw voorgehouden land van nationaliteit, Afghanistan, te kunnen opgroeien.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uw kennis over Afghanistan te beperkt is om uw nationaliteit aannemelijk te kunnen maken. Zo stelde u tijdens het eerste gehoor op het CGVS niet te weten waar de Hazara vooral wonen in Afghanistan, daar uw ouders u dit nooit zouden hebben verteld (GV CGVS, 3/2/2017, p. 8). Dat uw ouders u hier niets over zouden hebben verteld, doet twijfels rijzen over uw voorgehouden etnische achtergrond. Tijdens het tweede gehoor op het CGVS stelde u voorts dat uw ouders vertrokken toen het oorlog was, dat het er bergachtig is, er lekkere fruitsoorten zijn, het weer er goed is en het er ook veel sneeuwt (GV CGVS, 29/3/2017, p. 16). Wanneer u wordt gevraagd naar wat uw ouders u van Afghanistan hebben meegegeven, benoemt u 'onze Afghaanse traditie' (GV CGVS, 29/3/2017, p. 16). Wat zij u dan precies hebben meegegeven, zijn volgens u de manier van kleden, de taal en feestdagen zoals Eid (GV CGVS, 29/3/2017, p. 16). Echter, Eid, hetzij Eid al-Fitr (ook wel gekend als het Suikerfeest), hetzij Eid al-Adha (ook wel gekend als het Offerfeest) zijn niet specifiek verbonden aan Afghanistan, maar behoren tot de algemene, wereldwijde en bovendien belangrijkste Islamitische feestdagen. Daarnaast wist u tijdens het eerste gehoor op het CGVS vrijwel foutloos de maanden van de Afghaanse kalender op te sommen en wist u de seizoenen correct te situeren (GV CGVS, 3/2/2017, p. 11), maar somt u wanneer er wordt gevraagd naar grote steden in Afghanistan slechts een handvol steden op: Wardak, Kabul, Qizilbash (GV CGVS, 3/2/2017, p. 8), waarvan eerst- en laatstgenoemde resp. een provincie- en tribale naam betreffen, geen steden. Wanneer u wordt gevraagd of u nog andere Afghaanse stedennamen kent, moet u het antwoord schuldig blijven (GV CGVS, 3/2/2017, p. 8). Ook uw kennis van Afghaanse provincies is ondermaats: u somt enkel Kabul, Maidan Wardak en Kunduz op (GV CGVS, 3/2/2017, p. 8). Wanneer u wederom wordt gevraagd of u geen andere Afghaanse provincies ken, verklaart u uiteindelijk dat '[uw] ouders daar niet over [pratten]' (GV CGVS, 3/2/2017, p. 8). Ook uw kennis over de Afghaanse muziekscene laat te wensen over. Zo herkent u direct de zangers Naghma, maar wanneer u vervolgens wordt gevraagd of Naghma niet was getrouwd met een andere bekende zanger, Mangal, samen een beroemd Afghaans muzikaal duo dat circa tien jaar geleden met veel persaandacht is gescheiden, moet u echter het antwoord schuldig blijven (GV CGVS, 3/2/2017, p. 12). U voorts gevraagd naar de geschiedenis van Afghanistan doorheen de tijd, antwoordt u dat u heeft gehoord dat er veel oorlogen waren, probeert u in eerste instantie over te gaan op de historische plekken en rivieren in Afghanistan en somt u vervolgens enkele namen op van bekende Afghaanse figuren zoals A. Ali Mazari, Mohammad Mohaqeq, Hamid Karzai en Noor Mohammad Taraqi (GV CGVS, 29/3/2017, p. 16). Wanneer u echter tijdens het eerste gehoor wordt gevraagd hoe lang de taliban aanwezig zijn/waren in Afghanistan, antwoordt u eenvoudigweg dat zij er al erg lang zijn (GV CGVS, 3/2/2017, p. 11) en wanneer u – eveneens tijdens het eerste gehoor – wordt gevraagd naar wat u nog meer kan vertellen over de Afghaanse geschiedenis, antwoordt u simpelweg 'niets' (GV CGVS, 3/2/2017, p. 11). Dat u tijdens het tweede gehoor vervolgens enkele historische namen opsomt en aanstuurt op het onderwerp historische Afghaanse plekken, doet de indruk ontstaan dat dergelijke tentoongespreide kennis in het tweede gehoor een ingestudeerd karakter heeft. Ook wanneer u tijdens beide gehoren wordt gepeild naar uw kennis over Hamid Karzai blijkt uw kennis niet ver te reiken. In het eerste gehoor verklaart u slechts dat hij de president is van Afghanistan (GV CGVS, 3/2/2017, p. 12) en u weet tijdens het tweede gehoor wederom te vertellen dat hij een oud-president is van Afghanistan en dat het onder zijn bewind beter ging dan onder de taliban (GV CGVS, 29/3/2017, p. 16). Wanneer u echter wordt gevraagd naar de etnische achtergrond van de voormalige president of naar eveneens gekende familieleden, weet u enkel te vermelden dat u denkt dat hij afkomstig is uit Kandahar en dat hij misschien nog andere gekende familieleden heeft (GV CGVS, 29/3/2017, p. 17). Het is opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van de Pashtou-achtergrond van de familie Karzai, noch kan vertellen over de familie van voormalig president Hamid Karzai. Zo speelde zijn grootvader, Khair Mohammad Khan, een rol in de onafhankelijkheidsoorlog van 1919 en was hij vicevoorzitter van de Afghaanse senaat, bekleedde vader A. Ahad Karzai eveneens deze rol in de jaren zestig, was oom Habibullah Karzai in diezelfde periode vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties en zijn diverse – al dan niet omstreden – (half)broers alsmede neven actief in onder meer de politiek en de zakenwereld. Daarnaast is de familie Karzai prominent en invloedrijk lid van de Popalzai-stam. Ook over de verschillende regimes in Afghanistan vertelt u erg beknopt: voor Hamid Karzai was er de taliban, voor de taliban was Burhanuddin Rabbani aan de macht, maar wat er daarvoor aan de macht was geeft u aan niet te weten (GV CGVS, 29/3/2017, p. 18). Wanneer u vervolgens wordt uitgenodigd om meer te vertellen over Rabbani en zijn regime, geeft u eveneens aan niet meer over hem te kunnen vertellen.

dan dat na zijn presidentschap de taliban het voor het zeggen had (GV CGVS, 29/3/2017, p. 18). Gevraagd naar politieke partijen in Afghanistan, noemt u Hezb-e Wahdat en Hezb-e Harakat (GV CGVS, 29/3/2017, pp. 17-18). U gevraagd naar het verschil tussen beide partijen, verklaart u correct dat de Wahdat-partij opkomt voor de Hazara-minderheid (GV CGVS, 29/3/2017, pp. 17-18). Dat u echter aangeeft geen verdere informatie te hebben over de Harakat-partij is opvallend, daar ook de Harakat-partij, opgericht door Hazara Asif Mohsini, opkomt voor de Hazara's en dat bovendien de Wahdaten Harakat-partijen met elkaar in de clinch hebben gelegen. U verklaarde evenwel op het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal dat u alleen van de Wahdat-partij heeft gehoord als partij ter verdediging van de Hazararechten (GV CGVS, 29/3/2017, p. 18). Ook over de opstandelingengroepen in Afghanistan weet u bitter weinig te vertellen. Over Daesh weet u enkel te vertellen dat zij sjieten onthoofden in Afghanistan (GV CGVS, 29/3/2017, p. 18). Betreffende de taliban geeft u aan enkel Mohammad Omar te kennen als hoofd van de taliban, maar verklaart u 'geen andere mensen van de taliban [te kennen]' (GV CGVS, 29/3/2017, p. 18). Dat Mohammad Omar reeds omstreeks 2013 om het leven is gekomen en de huidige talibanaanvoerder Hibatullah Akhundzada is, wist u niet te vertellen. Ook wanneer u in het eerste gehoor wordt gevraagd naar de grote moedjahedienstrijders, geeft u aan dit niet te weten (GV CGVS, 3/2/2017, p. 11). Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met de naam Jalaluddin Haqqani, de aanvoerder van het gelijknamige netwerk, voormalig kopstuk van de taliban en bovendien gelieerd aan de wereldwijd gekende terrorist Osama Bin Laden, verklaart u aan hem niet te kennen (GV CGVS, 3/2/2017, p. 12). Wanneer u tot slot wordt gevraagd naar wat u kan vertellen over de regio van herkomst van uw moeder, blijkt u eveneens te beschikken over louter oppervlakkige kennis. Zo verklaart u dat Kabul een grote provincie en de hoofdstad van Afghanistan is en dat er verschillende soorten mensen wonen (GV CGVS, 29/3/2017, p. 18). Wanneer u wederom wordt uitgenodigd te vertellen over wat uw moeder u vertelde over haar regio van herkomst, vertelt u eveneens dat er diverse soorten mensen wonen, er een rivier, bioscoop en een universiteit gelegen zijn en dat er mensen zijn die al dan niet een boerka dragen, of een hoofddoek (GV CGVS, 29/3/2017, p. 19). U vertelde eveneens over de burgeroorlog die Kabul teisterde, maar wanneer u vervolgens wordt gevraagd welke groeperingen er toen in Kabul vochten of welke bekende mensen er toentertijd betrokken waren bij de heftige burgeroorlog, geeft u aan zich niet te herinneren of uw moeder u daarover zou hebben verteld (GV CGVS, 29/3/2017, p. 19). Wanneer u dan in het tweede gehoor wordt gevraagd naar Gulbuddin Hekmatyar, verklaart u vervolgens dat u weliswaar van hem zou hebben gehoord, maar dat u niet op de hoogte bent van zijn functie (GV CGVS, 29/3/2017, p. 19). Dat u als zelfverklaarde Afghaanse vrouw, wiens moeder afkomstig zou zijn uit Kabul, nauwelijks iets kan vertellen over Gulbuddin Hekmatyar, voormalig eerste minister, bekende krijgshoofd, leider van de beruchte Hezb-e Islami partij en nota bene gekend onder de bijnaam 'de slager van Kaboel', brengt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit in ernstige mate in het gedrang. Daarnaast zijn uw verklaringen over uw verblijfsstatus in Iran als Afghaanse vluchteling niet consistent en stroken ze niet met de op het CGVS beschikbare informatie. Zo verklaarde u te beschikken over een speciale kaart voor Afghaanse vluchtelingen die moest worden afgegeven in ruil voor een amayeshkaart (GV CGVS, 29/3/2017, p. 12). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd hoeveel amayeshkaarten u na het afgeven van de vroegere verblijfskaart heeft gehad, ontwijkt u tot viermaal toe de vraag door onder meer te beginnen over de voorgaande kaart en de diverse kleuren van de amayeshkaart. Uiteindelijk verklaart u dat u slechts een amayeshkaart heeft gehad, in ronde zeven (GV CGVS, 29/3/2017, p. 12). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt echter dat amayeshkaarthouders zich bij elke registratieronde opnieuw moeten laten registreren om hun status te behouden. Dat u pas in het amayesh-systeem zou zijn ingestapt in de zevende registratieronde is dan ook niet mogelijk. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, verklaart u dat 'misschien [...] de andere kaarten ook van amayesh [waren].' (GV CGVS, 29/3/2017, p. 14). Daarenboven verklaarde u dat er betreffende de oude vluchtelingenkaart en de daaropvolgende amayeshkaart enkel een verschil dat in het formaat, maar dat de regels hetzelfde waren (GV CGVS, 29/3/2017, p. 13). Ook dit strookt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo beschikten de Afghaanse vluchtelingen met een zogeheten blauwe kaart over meer privileges en steun dan bij bezit van een amayeshkaart en waren/zijn dergelijke amayeshkaarten – in tegenstelling tot de vroegere blauwe kaart – slechts voor een beperkte periode geldig. Dergelijk gebrek aan interesse en kennis inzake uw Iraanse verblijfsstatus en -papieren is – zeker gezien het belang van deze documenten voor de Afghaanse vluchtelingen in Iran – weinig aannemelijk. Het brengt bovendien de geloofwaardigheid van uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit op zeer ernstige mate in het gedrang.

Daarnaast is het bevreemdend dat u enerzijds aangeeft dat u uw oude vluchtelingenkaart diende in te leveren bij het bekomen van een amayeshkaart (GV CGVS, 29/3/2017, p. 12), maar dat u tegelijkertijd uw oude vluchtelingenkaart afgeeft op het Commissariaat-generaal. Dat u tot slot aangeeft dat u naast een amayeshkaart ook over een bankkaart en spaarrekening beschikte in Iran, omdat uw echtgenoot u soms geld stuurde (GV CGVS, 29/3/2017, pp. 11-12), strookt eveneens niet met de op het CGVS

beschikbare informatie. Immers, Afghanen in Iran kunnen officieel geen bankrekeningen openen, noch telefoonnummers registreren, verzekerd zijn of materieel bezit hebben. Ook dit doet verder twijfels rijzen over uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit en uw beweerde verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran.

Tot slot dient er nog te worden opgemerkt dat er ten aanzien van de eerste drie asielaanvragen van uw broer K. H. en uw zussen F. R. en H. R. een weigeringsbeslissing werd genomen omdat er geen geloof werd gehecht aan hun voorgehouden Afghaanse origine en nationaliteit. Ten aanzien van uw broer R. M., uw broer Q. M. en zijn partner M. M. werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen omwille van dezelfde redenen. Geconfronteerd met de negatieve beslissing ten aanzien van uw familieleden, gaf u aan deze beslissingen te betreuren (GV CGVS, 29/3/2017, p. 11). Verder verklaarde u dat zij eenvoudigweg het slachtoffer werden van de adviezen van de smokkelaars en dat zij wel degelijk beschikken over de Afghaanse nationaliteit (GV CGVS, 29/3/2017, p. 20).

Concluderend moet er worden gesteld dat u geen zicht geeft op kernelementen van uw asielaanvraag, namelijk uw identiteit, nationaliteit en verblijfplaatsen voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaatgeneraal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit en waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke reden u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw nationaliteit, uw herkomst en eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Een asielaanvraag moet immers beoordeeld worden ten opzichte van een land waarvan de asielzoeker de nationaliteit bezit. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk ,nood heeft aan internationale bescherming. Geconfronteerd met de twijfels inzake uw Afghaanse herkomst hield u vast aan uw verklaringen en stelt u dat u '100 procent puur Afghaan' bent (GV CGVS, 29/3/2017, p. 11).

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De documenten betreffende de geboorte en identiteit van uw dochter So. ondersteunen geenszins de door u aangehaalde asielmotieven, temeer omdat hierboven blijkt dat u over haar geboorteplaats en –datum bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd. Over het door u voorgelegde origineel paspoort, uitgegeven op 22 hoet 1390 (GK 12 maart 2012) door de ambassade van Afghanistan in Teheran, rijzen bij het CGVS twijfels over de authenticiteit hiervan. Zo worden Afghaanse paspoorten enkel van een rode kaft voorzien wanneer het dienstenpaspoorten betreft, niet voor reguliere paspoorten zoals het exemplaar dat u voorlegt – het paspoortnummer begint immers met 'OR', hetgeen duidt op een regulier paspoort met een blauwe of donkergrijze kaft. Voorts is het gebruikte logo op de kaft in combinatie met het jaar van uitgifte een onbekende combinatie, is de vermelde datum in het logo (1380 (GK 2001-2002)) in combinatie met het jaar van uitgifte onbekend en is de naam van de profeet Mohammad bovenin het logo verkeerd gespeld. Ook is het opvallend dat het paspoortnummer in dit paspoort niet vanaf de eerste pagina is geperforeerd, hetgeen wel het geval is bij het door u voorgelegde paspoort van uw dochter en beide voorgelegde paspoorten van uw echtgenoot. Daarnaast verklaarde u initieel op DVZ te zijn geboren in Kunduz (Verklaring DVZ, 13/1/2016, p. 4, vragen 1, 2, 5), vermeldt het voorgelegde paspoort als geboorteplaats Teheran, maar staat in het door uw echtgenoot voorgelegde huwelijksboekje de stad Kabul vermeldt als geboorteplaats. Dat de vermoedens van het CGVS inzake de authenticiteit van het door u voorgelegde paspoort weldegelijk gefundeerd zijn, blijkt uit een onderzoek dat het CGVS op 11mei 2017 liet uitvoeren door de Federale Politie, Centrale Dienst voor de Bestrijding van Valse Documenten (CDBV-D), Koningsstraat 202A te Brussel. Immers, daaruit blijkt dat het CCDBV-D niet beschikt over enig officieel vergelijkingsmateriaal over het paspoort, zodat zij zich niet kunnen uitspreken over de echtheid daarvan. Ook beschikt het CDBV-D niet over informatie dat Afghanistan dit soort paspoorten heeft uitgebracht.

De verblijfs- en werkkaarten van de Verenigde Arabische Emiraten zijn opgesteld op basis van de bovenstaande stukken. Bijgevolg kunnen ook deze documenten de geloofwaardigheidsproblemen bij uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit, herkomst, verblijfplaatsen en familiale situatie niet zomaar herstellen, temeer omdat u aanvankelijk uw verblijf in de Verenigde Arabische Emiraten verzwegen had voor de Belgische asielinstanties. Betreffende de kopieën van de Afghaanse en Iraanse overheidsdocumenten, uw origineel Iraans schoolcertificaat, de diverse Iraanse ziekenhuisattesten en uw originele Iraanse verblijfskaart moet worden opgemerkt dat zij op geen enkele manier staven dat u Afghaan en/of Afghaans vluchteling in Iran bent.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt ten slotte dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op nietreguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Volledigheidshalve moet worden vermeld dat uw echtgenoot Mo. Mi.(OV8.161.272; CGVS 15/32912) een weigeringsbeslissing kreeg omdat hij geen zicht biedt op zijn reële situatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Afghaanse nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2 b) van de Vreemdelingenwet passen verzoekers de verschillende elementen uit de definitie van het begrip 'vluchteling' toe. Daarbij stellen verzoekers vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen geloof hecht aan hun Afghaanse nationaliteit en hun verblijf in Iran als Afghaans vluchteling omdat zij valse verklaringen hebben afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekers zijn echter niet akkoord met deze redenering van de commissaris-generaal en benadrukken dat zij niet betrappt werden op een leugen, doch zelf hebben aangegeven dat zij misleidend waren door mensen onderweg en verloren waren. Zij menen dan ook tweemaal het slachtoffer te zijn geworden van verkeerde informatie. Met name door de mensensmokkelaar om zaken te verzwijgen en daarnaast door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die asielzoekers aanraadt om de waarheid te vertellen en vervolgens de leugens van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken gebruikt tegen de asielzoeker. In zoverre de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorhoudt dat ze enerzijds begrip kan opbrengen voor het feit dat verzoekers niet de waarheid durfden te vertellen, maar anderzijds het verzoekers kwalijk neemt te hebben gelogen over essentiële gegevens, merken verzoekers op dat er geen gradatie bestaat in leugens en dat, als men dan toch begrip opbrengt, men dit niet gedeeltelijk dient te doen. Verzoekers menen aldus dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen geloof hecht aan hun verklaringen omdat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet de waarheid hebben verteld en leiden hieruit af dat de commissaris-generaal van meet af aan vooringenomen was en verzoekers' vrees voor vervolging niet op objectieve wijze beoordeeld heeft. In dit verband benadrukken verzoekers nog dat het sinds het arrest van de Raad van State van 25 februari 2009 zo is dat fraude bij één van de elementen zich niet uitstrekt tot alle elementen van de asielaanvraag. Daarnaast verwijzen verzoekers naar het Handboek van UNHCR waarin staat te lezen dat tegenstrijdige en onnauwkeurige verklaringen op zich niet voldoende zijn om te besluiten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en eveneens dat het voordeel van de twijfel aan een kandidaat-vluchteling dient te worden toegekend wanneer het vluchtrelaas geloofwaardig is. Verzoekers onderlijnen tevens dat zij laaggeschoold zijn en volkomen getraumatiseerd zijn. Omwille van hun laaggeschooldheid kunnen zij evenmin een onderscheid maken tussen goed en kwaad, hetgeen ervoor zorgde dat zij de raad van anderen hebben opgevolgd. Daarnaast wijzen verzoekers erop dat zij allerminst de bescherming van hun land van herkomst kunnen inroepen aangezien de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het gelijkheidsbeginsel, *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij hekelen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft nagelaten om te motiveren waarom het verzoekers kwalijk wordt genomen dat zij gelogen hebben op de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekers wijzen erop dat hieruit een ongelijke behandeling voortvloeit van gelijke situaties omdat er zaken zijn waarin de kandidaat-vluchteling jaren de asielinstanties misleidt, doch waarin toch tot een erkenning wordt besloten. Verzoekers wijzen er nog op dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om te motiveren waarom ze in andere dossiers de uitleg van asielzoekers dat ze misleidend werden door mensensmokkelaars wel als rechtvaardigingsgrond aanzien en in dit dossier

niet. Zij stellen nog als volgt: *“Dit lijkt op een situatie waarin in het Romeinse rijk een Romeinse keizer op willekeurige wijze oordeelde over het leven en de dood van de mensen.”* In zoverre de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwijst naar verklaringen die verzoekers hebben afgelegd gedurende het eerste gehoor, benadrukken zij opnieuw dat zij zelf hebben toegegeven dat deze verklaringen niet op waarheid gestoeld zijn, zodat zij aldus niet kunnen begrijpen waarom de commissaris-generaal hiernaar blijft grijpen. Daarnaast wijzen verzoekers erop dat zij verschillende originele documenten hebben neergelegd omtrent hun verblijf in Iran en Dubai, doch dat hiermee geen rekening werd gehouden. Zij vervolgen in dit verband: *“De reden waarom verweerster zo behandeld heeft is glashelder. Verweerster heeft de asielaanvragen van mevrouw R. D. afgewezen door te stellen dat ze geen Afghanen zijn.*

Hoe kan ze nu mevrouw R. D. internationale bescherming geven wanneer ze in de eerdere beslissing een fout begaan zijn?

Ze moeten toch consistent blijven.

Verzoekers zussen hebben brief van UNHCR voorgelegd aan uw Raad waarin bevestigd wordt dat ze als Afghaanse vluchtelingen in Iran woonden.

Verweerder geeft zelf toe dat verzoeker veel zaken correct geantwoord heeft, maar toch beslist ze om geen geloof te hechten aan het verblijf van verzoekers als Afghaanse vluchtelingen in Iran.

Men kan uit zijn stoel vallen door te lezen dat verweerster geen geloof hecht aan de Afghaanse nationaliteit van verzoeker. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het gehoor en de originele identiteitsdocumenten die hij neergelegd heeft over zijn nationaliteit.” Verzoekers besluiten dit punt met te benadrukken dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft nagelaten op een degelijke wijze te motiveren waarom hij geen rekening heeft gehouden met het profiel van verzoekers, met de originele stukken uit Iran en Dubai en waarom het rapport *“treatment van returnees”* niet van toepassing is op de situatie van verzoekers.

In wat zich aandient als een derde middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers stellen vast dat er geen motivering is opgenomen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zij benadrukken hierbij het principe van de *“sliding scale”* en menen dat zij hun persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk hebben gemaakt en hen aldus minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden verleend.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting leggen verzoekers nog een aanvullende nota met volgende stavingsstukken neer: een familiefoto waaruit de gezinssamenstelling zou blijken en een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaande de zussen van verzoeker (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

2.3.2.1. Blijkens de bestreden beslissingen worden de asielaanvragen van verzoekers geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran vermits (1) hij inconsistente en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn naam, zijn geboorteplaats en zijn opeenvolgende verblijfplaatsen, (2) hij eveneens tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn opleidingsniveau en profiel en ook de door verzoeker geschetste activiteiten in de stad Dubai niet aannemelijk zijn, (3) verzoeker daarnaast tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent zijn familiale situatie, (4) verzoeker ook het aan zijn relatie verbonden vluchtrelaas wijzigde doorheen zijn

opeenvolgende verklaringen, (5) het feit dat verzoeker verschillende (schoon)familieleden verzwegen heeft, verder zijn algemene geloofwaardigheid teniet doet, (6) verzoeker een gebrekkige kennis vertoont van de reden(en) waarom zijn familie indertijd Afghanistan heeft verlaten, (7) verzoekers kennis over Afghanistan te beperkt is om zijn nationaliteit aannemelijk te maken, (8) verzoekers verklaringen omtrent zijn verblijfssituatie in Iran als Afgaans vluchteling niet consistent zijn en niet stroken met de beschikbare informatie en (9) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht en (ii) verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt een Afgaans staatsburger van Hazara origine te zijn, aangezien (1) zij inconsistente en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar naam, haar geboorteplaats en haar opeenvolgende verblijfplaatsen, (2) zij eveneens tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar religieuze overtuiging en etnische origine, haar scholingsgraad en de datum van haar huwelijk met Mo. Mi. en zij het aan haar relatie verbonden vluchtrelaas wijzigde op het Commissariaat-generaal, (3) verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken geen gewag heeft gemaakt van haar verblijf in de stad Dubai, Verenigde Arabische Emiraten, (4) zij incoherente verklaringen aflegt omtrent haar familiale situatie en bewust het bestaan van familieleden in België heeft verzwegen, (5) verzoekster een gebrekkige kennis vertoont omtrent de reden(en) waarom haar familie indertijd Afghanistan heeft verlaten, (6) verzoeksters kennis over Afghanistan te beperkt is om haar nationaliteit aannemelijk te maken, (7) verzoeksters verklaringen omtrent haar verblijfsstatus in Iran als Afgaans vluchteling evenmin consistent zijn en niet stroken met de beschikbare informatie, (8) de door verzoekster voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van haar asielaanvraag kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt aldus dat, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren, zij wel degelijk in de mogelijkheid zijn om de materiële motivering te toetsen. Dit blijkt overigens eveneens uit het feit dat verzoekers kritiek uiten op de verschillende weigeringsmotieven en daarbij een poging ondernemen om deze te ontkrachten.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 31 mei 2017, op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3.2.3. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoekende partijen. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.2.4. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partijen of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekers de bescherming van dit land niet kunnen inroepen of indien zij geldige redenen aanvoeren om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonst. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partijen van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partijen. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partijen daarbuiten uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In casu dient na de lezing van de administratieve dossiers te worden vastgesteld dat verzoekers middels hun verklaringen niet aannemelijk maken daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit hebben en dat zij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk hebben gemaakt om een correct zicht te krijgen op hun identiteit, hun nationaliteit en hun reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op hun eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging ondernemen om het geheel van de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven. Zij komen immers in wezen niet verder dan het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het plegen van een vrees voor vervolging, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekers dan ook niet vermogen de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Immers, in zoverre verzoekers aanvoeren dat zij misleid werden door de mensen onderweg en zij zelf het initiatief hebben genomen om op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de waarheid te vertellen en aldus niet betrappt werden op een leugen, slagen zij er niet een valabel argument bij te brengen om de in de bestreden beslissingen vastgestelde inconsistenties en tegenstrijdigheden aangaande hun identiteit, hun nationaliteit, hun verblijfplaatsen voor hun komst naar België, hun familiale situatie en verzoekers profiel te verklaren of te verschonen. De Raad benadrukt vooreerst dat een asielzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en dat het aan hem/haar is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De Raad stelt vast dat verzoekers echter hebben getracht de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden en vervolgens, tijdens hun gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, volledig afwijkende verklaringen afleggen over hun identiteit, herkomst, verblijfplaatsen en familiale situatie. Van een asielzoeker mag nochtans te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in

het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Het manifest misleidende karakter van de verklaringen van verzoekers op de Dienst Vreemdelingenzaken doen derhalve afbreuk aan hun algehele geloofwaardigheid. De argumentatie in het verzoekschrift dat zij omwille van hun laaggeschooldheid en de trauma's opgelopen tijdens hun leven en onderweg niet in staat zijn om het onderscheid te maken tussen goed en kwaad en zij zich aldus lieten leiden door het advies van anderen, kan niet overtuigen als verschoning of verklaring voor de leugenachtige verklaringen. Verder laten verzoekers na om *in concreto* aan te duiden waar of op welke wijze de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volgens hen geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met hun psychologische toestand. Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoekers nalaten enig stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat zij getraumatiseerd zouden zijn. Voorts blijkt uit de lezing van zowel de vragenlijst die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken als het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de gehoren op normale wijze hebben plaatsgevonden. Uit niets blijkt dat verzoekers getraumatiseerd zijn, laat staan dat zij aantonen dat zij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zouden lijden of niet in staat waren om tijdens de gehoren volwaardige verklaringen af te leggen.

Daarnaast werden verzoekers – zoals zij ook zelf in onderhavig verzoekschrift aangeven – er bij de Dienst Vreemdelingenzaken op gewezen dat: *“U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.”* (vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, voorafgaand advies).

Alwaar verzoekers nog aanvoeren dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich schuldig maakt aan een ongelijke behandeling van gelijke situaties, zelfs een willekeurige beoordeling, omdat niet gemotiveerd wordt waarom in andere dossiers de uitleg van een kandidaat-vluchteling dat hij/zij misleid werd door de smokkelaars wel aanvaard werd en zelfs uitmondde in een erkenning, daar waar dit niet het geval is in onderhavig dossier, dient te worden opgemerkt dat iedere asielaanvraag afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de asielzoeker. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake de asielaanvraag. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Waar verzoekers verwijzen naar een arrest van de Raad van State van 25 februari 2009 waarin geoordeeld werd dat de Vaste Beroepscommissie een foutieve toepassing maakte van het algemeen rechtsbeginsel *“fraus omnia corrumpit”* en waarin gesteld werd dat fraude omtrent één element zich niet uitstrekt tot alle elementen van de asielaanvraag, dient opgemerkt dat *in casu* geen toepassing gemaakt wordt van voormeld beginsel.

In zoverre verzoekers betogen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen objectieve beslissing heeft genomen aangezien hij van bij het begin oordeelt dat verzoekers geen geloofwaardige verklaringen hebben afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken, dient erop gewezen dat verzoekers geen concrete gegevens aanbrengen waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Met het betoog in onderhavig verzoekschrift dat verzoeker vele zaken correct beantwoord heeft, beperken verzoekers zich tot het louter volharden in verzoekers verklaringen omtrent zijn identiteit en nationaliteit en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Er dient evenwel opgemerkt dat dit geen dienstig verweer is om voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te stellen.

Alwaar verzoekers hekelen dat geen rekening werd gehouden met de originele documenten die zij voorlegden aangaande hun verblijf in Iran en Dubai, blijken verzoekers er ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat *in casu* het geval is zoals blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissingen.

In zoverre verzoekers thans nog verwijzen naar een brief van UNHCR waarin bevestigd wordt dat verzoeksters zussen als Afghaanse vluchtelingen in Iran woonden, merkt de Raad op dat er zich geen dergelijk stuk in het administratief dossier bevindt, noch aan onderhavig verzoekschrift werd gevoegd.

Waar verzoekers ter terechtzitting nog het arrest nr. 196 233 van 6 december 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorleggen (rechtsplegingsdossier, stuk 9), dient te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

De familiefoto (rechtsplegingsdossier, stuk 9) vormt evenmin een bewijs van de voorgehouden familieband nu geenszins kan worden opgemaakt wie er precies op de foto te zien is en dient te worden herhaald dat foto's in het algemeen in scène kunnen worden gezet en bijgevolg manipuleerbaar zijn in plaats, tijd en ruimte. De andere foto die in de aanvullende nota werd opgenomen en die overigens niet vermeld wordt in de inventaris der stukken, betreft slechts een kopie van de Amayesh-kaart van verzoekers moeder waaraan bezwaarlijk bewijswaarde kan worden toegekend nu algemeen geweten is dat kopieën gemakkelijk te vervalsen of te fabriceren zijn. Overigens werd het stuk niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorgeschreven door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan.

Waar verzoekers nog lijken te betogen dat er in een eerdere beslissing aangaande verzoekster een fout werd begaan, dient nog te worden bemerkt dat er in hoofde van verzoekster geen eerdere beslissing werd genomen door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissingen aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.2.5. Waar verzoekers nog laken dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet verder ingaat op hun asielrelaas en de redenen waarom het rapport "*treatment of returnees*" niet op hen van toepassing is, dient andermaal te worden herhaald dat verzoekers, gelet op het geheel van wat voorafgaat en gelet op de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing, niet aannemelijk maken daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit te hebben, noch dat zij als Afghaans vluchteling in Iran hebben verbleven. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door hen voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan en kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden aangenomen.

Gelet op de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, en die in voorliggend verzoekschrift niet op dienstige wijze worden weerlegd of ontkracht, zoals blijkt uit wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoekers hun Afghaanse nationaliteit niet aantonen en niet aannemelijk maken daadwerkelijk Iran als Afghaans vluchteling te hebben gewoond waardoor zij evenmin aantonen dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of omdat zij er een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit/de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad herhaalt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag

tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geven over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissingen en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelden verzoekers niet de waarheid over hun werkelijke nationaliteit(en), identiteit en verblijfplaats(en) voor hun vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoekers dragen zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door hun gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij hun werkelijke land van herkomst verlieten. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst of van gewoonlijk verblijf in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

2.3.3. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregelen in.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze interviews kregen zij de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. Waar verzoekers in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissingen worden beaamd en in hun geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER